

College van Toezicht collectieve beheersorganisaties
Auteurs- en naburige rechten

NautaDutilh N.V.

Postbus 7113
1007 JC AMSTERDAM

Postadres:
Postbus 15072
1001 MB Amsterdam

Bezoekadres:
Herengracht 566
1017 CH Amsterdam

Telefoon: 020 30 30 261

Internet: www.cvta.nl

Contactpersoon	V.L. Eiff
E-mail	v.eiff@cvta.nl
Datum	1 december 2017
Ons kenmerk	2017168
Uw kenmerk	
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Besluit op bezwaar Buma Stemra

Geachte [REDACTED]

Bij brief van 28 september 2017, aangevuld bij brief van 23 oktober 2017, heeft u namens Stichting Stemra en Vereniging Buma (hierna: Buma Stemra) bezwaar gemaakt tegen:

1. Ons advies, aan u toegezonden per mail van 27 september 2017 en bij brief van 28 september 2017;
2. Onze besluiten van 27 september 2017 en 13 oktober 2017 tot openbaarmaking van 1) het onder 1 bedoelde advies en 2) het persbericht, dat als bijlage bij het besluit van 13 oktober 2017 is gevoegd.

Op 14 november 2017 bent u door het College van Toezicht collectieve beheersorganisaties Auteurs- en naburige rechten (CvTA) gehoord. Tijdens deze hoorzitting heeft u uw bezwaren nader toegelicht. Van deze hoorzitting is een verslag gemaakt, die als bijlage 1 bij dit besluit is gevoegd.

Met deze brief maken wij ons besluit op deze bezwaren bekend.

Feiten en achtergrond

In januari 2017 is in opdracht van Buma Stemra een extern onderzoek gestart naar mogelijke financiële en administratieve onregelmatigheden bij Buma Stemra, op grond van signalen over en vermoedens van misstanden.

Op 27 augustus 2017 namen wij kennis van het onderzoeks- en het adviesrapport, opgesteld door respectievelijk BDO Investigations B.V. en NautaDutilh. Op 28 augustus 2017 hebben wij ons door Buma Stemra laten informeren over de bevindingen en de vervolgstappen waartoe Buma Stemra had besloten. In een persbericht van dezelfde datum hebben wij kenbaar gemaakt de geconstateerde gebreken in de financiële organisatie en de gevolge handelswijzen met betrekking tot de kosten zorgwekkend te vinden. Ook kondigden wij aan de rapporten te zullen analyseren en daarna een nader oordeel te zullen geven.

Per brief en per mail van 27 september 2017 hebben wij Buma Stemra een advies in de zin van artikel 6 lid 1 van de Wet toezicht en geschillenbeslechting collectieve beheersorganisaties (Wtcbo) toegezonden. Wij adviseren Buma Stemra om een onafhankelijk, extern onderzoek te laten verrichten naar het functioneren van de financiële functie¹ in het algemeen. Ook is bij mail van 27 september 2017 een persbericht toegezonden dat wij op 28 september 2017 openbaar wilden maken.

Op 28 september 2017 heeft u namens Buma Stemra pro forma bezwaar gemaakt. Tevens heeft u een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend bij de rechtbank Amsterdam, met verzoek het advies en de besluiten tot openbaarmaking te schorsen. Op 29 september 2017 hebben wij de rechtbank bericht openbaarmaking van het persbericht en het advies achterwege te laten totdat de voorzieningenrechter uitspraak zou hebben gedaan.

Bij brief van 10 oktober 2017 heeft u, na daartoe door ons in de gelegenheid te zijn gesteld, een zienswijze ingediend tegen het voornemen tot openbaarmaking van een aangepast persbericht. Naar aanleiding van uw zienswijze hebben wij bij het besluit van 13 oktober 2017 het aangepaste persbericht vervangen door het persbericht dat als bijlage is bijgevoegd bij het besluit van 13 oktober 2017.

Bij brief van 9 oktober 2017 hebben wij u in de gelegenheid gesteld uiterlijk 23 oktober 2017 de gronden van bezwaar in te dienen. Bij brief van 16 oktober 2017 hebben wij u in de gelegenheid gesteld om uiterlijk 25 oktober 2017 een zienswijze in te dienen naar aanleiding van ons voornemen om ook het advies openbaar te maken.

¹ De financiële functie van een organisatie betreft het geheel van de financiële administratie, de in- en externe financiële verantwoording, de informatievoorziening en financiële controle, en de personen en organen die hiervoor verantwoordelijkheid dragen.

Op 17 oktober 2017 is het verzoek voorlopige voorziening behandeld bij de rechtbank Amsterdam. Op 27 oktober 2017 deed de voorzieningenrechter uitspraak en wees het verzoek om een voorlopige voorziening af. De rechter overwoog dat het persbericht tegelijk met het advies zou moeten worden gepubliceerd, en dat het advies, zodra de zienswijze inzake het voornemen tot openbaarmaking van het advies bij het advies is betrokken, zorgvuldig tot stand is gekomen. Er is dan geen reden meer om het advies niet te publiceren.

In de aanvullende gronden van bezwaar die u op 23 oktober 2017 heeft ingediend heeft u tevens een zienswijze gegeven op het voornemen tot openbaarmaking van het advies. Bij brief van 25 oktober 2017 heeft u bovendien inhoudelijk op het advies gereageerd. Bij brieven van 27 oktober 2017, 3 november 2017 en 7 november 2017 zijn standpunten uitgewisseld over het advies en de uitgangspunten voor het te verrichten nader onderzoek. Buma Stemra heeft zich bereid verklaard een dergelijk nader onderzoek te laten verrichten.

Openbaarmaking van het persbericht en het advies heeft tot op heden niet plaatsgevonden. Wel hebben wij op 27 oktober 2017 openbare informatie over het advies en de uitspraak van de voorzieningenrechter op onze website geplaatst.

Gronden van bezwaar

Samengevat heeft u de volgende gronden van bezwaar aangevoerd:

Inzake het advies:

1. Buma Stemra heeft niet de gelegenheid gekregen voorafgaand aan het advies een zienswijze in te dienen;
2. Het advies kan niet stand blijven omdat de in het advies gestelde termijnen onrealistisch kort zijn, voorwaarden aan het ter beschikking stellen van het materiaal worden gesteld waarbij Buma Stemra afhankelijk is van de medewerking van derden en conclusies worden getrokken over de kwaliteit van het onderzoek en de rapportages die gebaseerd zijn op een misvatting over de aard van de opdracht, op onvoldoende informatie of op onjuiste aannames;
3. Het advies is een besluit in de zin van artikel 1:3 Awb waartegen bezwaar en beroep openstaat.

Inzake het besluit tot openbaarmaking van het persbericht en het advies:

4. Buma Stemra heeft niet de gelegenheid gehad voorafgaand aan het besluit tot openbaarmaking van het persbericht en het advies een zienswijze te geven;
5. Wij hebben niet toegelicht waarom het persbericht van 28 september 2017 moest worden gewijzigd, terwijl dezelfde teksten in het advies bij publicatie geen wijziging behoeven;
6. Het is niet aannemelijk dat het adviesbesluit in stand zal blijven en daarom is publicatie onevenredig;
7. Openbaarmaking is in strijd met artikel 5 lid 6 Wtco;
8. Er is nog steeds geen gelegenheid gegeven tot het geven van een zienswijze op het voornemen tot openbaarmaking van het advies.

Tijdens de hoorzitting is, in aanvulling hierop, naar voren gebracht dat het advies feitelijk achterhaald is. Ook is een aantal door Buma Stemra gewenste inhoudelijke wijzigingen besproken. Desgevraagd stelde Buma Stemra dat artikel 10 lid 2 onder g Wob (het voorkomen van onevenredige benadeling van Buma Stemra of anderen) de weigeringsgrond voor openbaarmaking is waarop zij zich beroept.

Reactie op de gronden inzake het bezwaar tegen het advies

De eerste vraag die in dit geval moet worden beantwoord, is of het advies een besluit is in de zin van artikel 1:3 Algemene wet bestuursrecht (Awb) waartegen bezwaar en beroep openstaat. Indien het advies geen besluit is in de zin van artikel 1:3 Awb, is het bezwaar van Buma Stemra niet-ontvankelijk en is de inhoud van het advies niet aan de orde. Ook is artikel 4:8 Awb dan niet van toepassing en bestaat er dus geen verplichting om om een zienswijze te verzoeken.

Wij zullen eerst reageren op de gronden van bezwaar, en komen daarna tot een conclusie.

Het advies is een advies

In de gronden van bezwaar stelt u dat het advies geen advies is, maar een onbevoegd gegeven aanwijzing en een besluit op grond van artikel 5 lid 5 Wtco, zodat sprake is van besluiten waartegen bezwaar en beroep openstaat. Het advies zou de reikwijdte van de adviesbevoegdheid te buiten gaan. Die stellingen zijn onjuist.

In de eerste plaats is van belang dat uit het advies zelf blijkt dat het gaat om een advies in de zin van artikel 6 lid 1 Wtcb. Dit staat zowel in de inleiding (derde alinea) als aan het eind, onder het kopje "Advies CvTA". Daarover kan dus geen misverstand bestaan.

In de tweede plaats is van belang dat een advies vormvrij is en een discretionaire bevoegdheid van het CvTA. Inhoudelijke eisen worden in artikel 6 lid 1 Wtcb niet voorgeschreven. Het is aan het CvTA om te bepalen hoe een advies er uit ziet. Dat hierin bepaalde bewoordingen voorkomen, zoals door u in uw gronden van bezwaar weergegeven (pag. 7), ontnemt het advies daarom niet het karakter van een advies. Met het advies zijn wij bovendien, anders dan u stelt, binnen de reikwijdte van de adviesbevoegdheid gebleven. Artikel 6 lid 1 Wtcb stelt geen beperkingen aan het onderwerp van een advies. Onze taak is om toezicht te houden op de inning en verdeling van rechteninkomsten door de collectieve beheersorganisaties (artikel 2 lid 1 Wtcb). Ook zien wij er op toe dat een collectieve beheersorganisatie voldoende is toegerust om zijn taken naar behoren uit te oefenen en bij de uitoefening van zijn werkzaamheden voldoende rekening houdt met de belangen van betalingsplichtigen (artikel 2 lid 2 Wtcb). Ons advies past binnen deze bevoegdheden, ook daar waar wij ons hebben uitgelaten over de rapporten van BDO en NautaDutilh. Deze rapporten zagen immers op de in de wet genoemde onderwerpen.

Wij zijn van oordeel dat deze grond geen doel treft.

Een advies is geen besluit in de zin van artikel 1:3 Awb

Artikel 1:3 lid 1 Awb bepaalt dat onder besluit wordt verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.

Wij zijn van oordeel dat een advies als bedoeld in artikel 6 lid 1 Wtcb geen besluit is in de zin van artikel 1:3 Awb, omdat het geen rechtsgevolg heeft.

Het roept geen rechten of verplichtingen in het leven, stelt deze niet bindend vast, en wijzigt de juridische status van het onderwerp van advies niet. Het staat degene aan wie het advies is uitgebracht vrij er wel of niet gevolg aan te geven. Het is ook mogelijk dat degene aan wie het advies is uitgebracht ons ervan overtuigt dat niet aan het advies hoeft te worden voldaan. In het advies wordt altijd een reactietermijn opgenomen, zodat de geadviseerde aan ons kan laten weten wat hij van het advies vindt.

In de gronden van bezwaar (pag. 7 en 8) stelt u dat uit artikel 6 lid 3 Wtcbo volgt dat het een advies een besluit is, omdat het een *conditio sine qua non* is voor het geven van een aanwijzing. Dit zijn wij niet met u eens. Uit artikel 6 lid 3 Wtcbo volgt slechts dat een aanwijzing niet kan worden gegeven zonder een advies, niet dat het niet opvolgen van een advies leidt tot het geven van bindende aanwijzingen. Het geven van aanwijzingen is een aparte bevoegdheid van het CvTA, dat daar wel of niet gebruik van kan maken.

In de gronden van bezwaar verwijst u ter onderbouwing van uw standpunt naar een citaat uit de parlementaire geschiedenis, waaruit zou blijken dat werd ingezien dat sprake is van een besluit (pag. 8). Wij wijzen er op dat dit citaat afkomstig is uit een betoog van de heer Dölle van het CDA, die zich afvraagt of een advies een besluit is en aan de regering vraagt hierover helderheid te verschaffen.² De reactie van de regering was dat in haar ogen geen sprake is van een besluit, omdat adviezen geen rechtsgevolg hebben. Zij staan in de meeste gevallen op zichzelf.³ In latere jaren werd dit in de wetsgeschiedenis herhaald.⁴ Deze reactie van de regering ondersteunt ons standpunt.

Voorts heeft u in de gronden van bezwaar gewezen op jurisprudentie waaruit zou kunnen worden afgeleid dat van een besluit sprake is indien 1) het advies een wettelijke grondslag heeft, en 2) het advies een *conditio sine qua non* is voor een op te leggen maatregel. Wij wijzen er op dat er ook jurisprudentie is waaruit het tegendeel kan worden afgeleid, ook wanneer sprake is van een wettelijke grondslag.⁵ Wij menen bovendien dat een advies als bedoeld in artikel 6 lid 1 Wtcbo niet zonder meer kan worden vergeleken met een waarschuwing die wordt gegeven op het moment dat sprake is van overtreding van een wettelijk voorschrift. Het geven van advies kan ook zonder dat een wettelijk voorschrift is overtreden. Het staat ook in die zin op zichzelf.

Wij concluderen dat het advies geen besluit is in de zin van artikel 1:3 Awb. Dat betekent dat het bezwaar tegen het advies niet-ontvankelijk is. Aan de inhoudelijke beoordeling van het advies komen wij daarom niet toe. Ook is artikel 4:8 Awb op het advies niet van toepassing, zodat wij niet gehouden waren om voorafgaand aan het advies om een zienswijze te vragen.

² *Handelingen EK 2002- 2003*, 27 775, nr. 19, 4 maart 2003, 19-600 en 19-601

³ *Handelingen EK 2002- 2003*, 27 775, nr. 19, 4 maart 2003, 19-602

⁴ *Kamerstukken II 2014-2015*, 34 243, nr. 3, pag. 4, en de bijlage bij de Evaluatie van de wet, gepubliceerd op 16 december 2016, *Kamerstukken* 31 766 nr. J. pag. 58.

⁵ Zie bijv. ABRS 16 november 2011, ECLI:NL:RVS:2011:BU4598, en Rb Gelderland, 9 augustus 2016, ECLI:NL:RBGEL:2016:4400.

Reactie op de gronden inzake het bezwaar tegen de besluiten tot openbaarmaking van het advies en het persbericht

Ten onrechte geen zienswijze gevraagd (zowel bij het persbericht als bij het advies)

Het is juist dat voorafgaand aan de besluiten van 27 september 2017 en 13 oktober 2017 niet de gelegenheid is gegeven een zienswijze in te dienen tegen het voornemen tot openbaarmaking van het advies. Dit is rechtgezet door bij brief van 16 oktober 2017 alsnog die gelegenheid te bieden. U heeft op 23 oktober 2017 ook een zienswijze ingediend.

Ook voorafgaand aan het besluit openbaarmaking van het persbericht is geen gelegenheid gegeven tot het geven van een zienswijze op het voornemen tot openbaarmaking. Dit is rechtgezet door bij brief van 5 oktober 2017 daartoe alsnog de gelegenheid te geven. U heeft op 10 oktober 2017 ook een zienswijze ingediend.

Het is vaste jurisprudentie dat schending van artikel 4:8 Awb in bezwaar kan worden rechtgezet.⁶ Dat is in dit geval ook gebeurd. Deze grond kan daarom niet leiden tot herroeping van de bestreden besluiten.

Wijziging persbericht, niet het advies

Het oorspronkelijke persbericht is aangepast omdat het CvTA dit openbaar wilde maken voorafgaand aan het advies. Ter zake openbaarmaking van het advies hadden wij immers besloten de zienswijze op het voornemen tot openbaarmaking af te wachten. Daarom is uit het persbericht de inhoudelijke informatie verwijderd, en is alleen feitelijke informatie opgenomen.

De wijziging van het persbericht werd dus ingegeven door een procedurele beslissing, en zegt niets over de vraag of het advies al dan niet openbaar kan worden gemaakt.

Het is aannemelijk dat het advies in stand zal blijven

Zoals hiervoor overwogen, is het advies geen besluit en is het bezwaar tegen het advies niet-ontvankelijk. Er is dus geen enkele reden om aan te nemen dat het advies als gevolg van deze procedure niet in stand zal blijven.

⁶ Zie Tekst & Commentaar Awb, Deventer 2015, pag. 203.

Artikel 5 lid 6 Wtcbto staat niet aan openbaarmaking van het advies in de weg

Artikel 5 lid 6 Wtcbto bepaalt dat gegevens of inlichtingen omtrent een collectieve beheersorganisatie (...), die in verband met enige werkzaamheid ten behoeve van de uitvoering van deze wet zijn verkregen, uitsluitend voor de toepassing van deze wet, de Auteurswet en de Wet op de naburige rechten worden gebruikt.

Dit artikellid staat naar ons oordeel niet in de weg aan openbaarmaking van het advies. Het artikellid staat aan het eind van artikel 5, dat een aantal toezichtbevoegdheden bevat zoals het hebben van inzage in boeken en bescheiden van een collectieve beheersorganisatie (lid 2) of het laten onderzoeken van de boekhouding (lid 5). De gegevens of inlichtingen die wij van een collectieve beheersorganisatie verkrijgen, mogen wij uitsluitend gebruiken voor toepassing van de Wtcbto. Dat is precies wat wij in dit geval hebben gedaan. Wij hebben van Buma Stemra de rapporten van NautaDutilh en BDO verkregen en hebben de gegevens in die rapporten gebruikt voor de toepassing van artikel 6 lid 1 Wtcbto. Artikel 5 lid 6 van de Wtcbto bepaalt niet dat wij, in afwijking van de Wet openbaarheid van bestuur, onze adviezen niet openbaar zouden mogen maken.

Wij zijn van oordeel dat ook deze grond van bezwaar geen doel treft.

Inhoudelijke wijzigingen

U stelt dat het advies op een aantal onderdelen onjuist is, en dat het op die onderdelen aangepast zou moeten worden. Deze onderdelen zijn tijdens de hoorzitting besproken.

Wij stellen ons op het standpunt dat in deze procedure niet aan de orde kan komen of de in het advies opgenomen gegevens onvolledig of onjuist zijn. In een Wob-procedure gaat het er uitsluitend om of wij op de juiste wijze de Wob toepassen.⁷ Wij zullen dus niet overgaan tot aanpassing. Wel zullen wij uw reactie op een aantal punten in bijlage 2 bij dit besluit opnemen, zodat een ieder daarvan kan kennisnemen.

Enkele onderdelen van het advies zullen wij onleesbaar maken, omdat daarvoor naar ons oordeel een weigeringsgrond op grond van de Wob

⁷ ABRS 1 juli 2009, ECLI:NL:RVS:2009:BJ1121, AB 2009/289

aanwezig is (zie hierna onder het kopje 'afweging openbaarmaking: artikel 10 lid 2 onder e en g Wob').

Advies achterhaald?

Anders dan u heeft gesteld, zijn wij van oordeel dat het advies niet achterhaald is. Wel hebben zich sinds de datum van het geven van advies (28 september 2017) nieuwe ontwikkelingen voorgedaan. Om te voorkomen dat een onjuist beeld ontstaat zullen wij, wanneer het advies op de website van het CvTA wordt geplaatst, tevens duidelijk maken wat deze nieuwe ontwikkelingen zijn. Dit onderdeel is onder het kopje "context" eveneens in bijlage 2 opgenomen.

Afweging openbaarmaking: artikel 10 lid 2 onder e en g Wob

Ten aanzien van het persbericht (zoals bijgevoegd bij het wijzigingsbesluit van 13 oktober 2017) besluiten wij af te zien van openbaarmaking. Door gebeurtenissen na dit besluit – met name het plaatsen door Buma Stemra van een groot deel van de daarin opgenomen informatie op haar website - is dit persbericht achterhaald.

Ten aanzien van het advies besluiten wij dit openbaar te maken, met uitzondering van enkele passages waarop de weigeringsgrond van artikel 10 lid 2 onder e en g Wob van toepassing is en die zijn weggelakt. De gronden van bezwaar geven ons geen aanleiding dit besluit te herroepen. Als bijlage 2 bij dit besluit is het advies gevoegd, zoals wij dat openbaar zullen maken.

Wij maken op dit punt de volgende afweging.

Artikel 10 lid 2 onder e Wob bepaalt dat het verstrekken van informatie achterwege blijft voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen het belang van de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Artikel 10 lid 2 onder g Wob bepaalt dat het verstrekken van informatie achterwege blijft voor zover het belang daarvan niet opweegt tegen het belang van – voor zover hier van belang - het voorkomen van onevenredige benadeling van bij de aangelegenheid betrokken natuurlijke personen of rechtspersonen dan wel van derden.

Het algemene belang van openbaarmaking van het advies is groot, en is driedelig: 1) transparant zijn over het beleid en de uitvoering ervan, 2) verantwoording afleggen over de wijze waarop wij van onze bevoegdheden gebruik maken en 3) het effectueren van beleid. Om die reden is ons beleid

dat wij adviezen, besluiten en andere stukken die informatief kunnen zijn over ons beleid publiceren.⁸ Het enkele feit dat ons advies op onderdelen niet zo is geformuleerd als Buma Stemra dat zou willen, is onvoldoende reden om van openbaarmaking af te zien.

In het onderhavige advies zijn echter enkele passages opgenomen ten aanzien waarvan onze afweging in het nadeel van openbaarmaking moet uitvallen:

- De passages op pag. 5/6: deze passages bevatten informatie die het belang van de persoonlijke levenssfeer raakt, omdat de informatie herleidbaar is tot natuurlijke personen en hen mogelijk schade berokkent; zeker omdat het openbaarmaking via internet betreft. Informatie op internet is immers wereldwijd beschikbaar, gemakkelijk te combineren met andere gegevens en is vrijwel niet te verwijderen. Het nadeel dat de betrokkenen zouden kunnen lijden door openbaarmaking is daarom tevens onevenredig. Wij zijn van oordeel dat het algemene belang van openbaarmaking in dit geval niet opweegt tegen de belangen genoemd in artikel 10 lid 2 onder e en g Wob.
- De passages op pag. 7 en 8: de passage op pag. 7 bevat informatie die het belang van de persoonlijke levenssfeer raakt, en die schadelijk zou kunnen zijn voor de betrokkenen, vooral in het licht van het feit dat de informatie op het internet openbaar zou worden gemaakt en gemakkelijk met andere gegevens gecombineerd zou kunnen worden. De passages op pag. 7 en 8 bevatten bovendien informatie die onevenredig nadelig zou kunnen uitpakken voor de daarin genoemde (niet onder ons toezicht staande) ondernemingen. In deze omstandigheden zijn wij van oordeel dat het belang van openbaarmaking van deze passages niet opweegt tegen de belangen genoemd in artikel 10 lid 2 onder e en g Wob.

Gelet hierop hebben wij deze passages onleesbaar gemaakt.

Het verzoek om vergoeding van proceskosten

Een verzoek om vergoeding van proceskosten kan alleen worden ingewilligd indien het bestreden besluit wordt herroepen. Het enige besluit waarvoor dit geldt, is het besluit tot openbaarmaking van het oorspronkelijke persbericht, zoals wij dat op 28 september 2017 openbaar wilden maken. Bij besluit van 13 oktober 2017 hebben wij dit persbericht immers vervangen door een

⁸ Pag. 7/8 Beleidskader toezicht collectief beheer 2017, www.cvta.nl.

nieuw persbericht. Wij zijn daarom bereid om 1,5 punt te vergoeden (voor het pro forma bezwaar en voor de zienswijze). Het gaat dan om EUR 740.

Voor het overige is er geen reden om over te gaan tot een vergoeding van proceskosten, omdat het advies en het besluit tot openbaarmaking van het advies niet worden herroepen. De herroeping van het besluit tot openbaarmaking van het persbericht van 13 oktober 2017 is een gevolg van tijdsverloop, niet van de ingediende bezwaren. Er is daarom geen reden om daarvoor een proceskostenvergoeding toe te kennen.

Besluit

Het CvTA besluit:

1. Het bezwaar tegen het advies niet-ontvankelijk te verklaren;
2. Het besluit tot openbaarmaking van het persbericht van 13 oktober 2017 te herroepen;
3. De bezwaren tegen de besluiten tot openbaarmaking van het advies ongegrond te verklaren en het bestreden besluit in stand te laten, met dien verstande dat enkele passages onleesbaar zijn gemaakt;
4. Het verzoek om vergoeding van de proceskosten toe te wijzen voor zover het betreft het bezwaar tegen het persbericht dat op 28 september 2017 openbaar zou worden gemaakt;
5. Het verzoek om vergoeding van de proceskosten voor het overige af te wijzen;
6. Feitelijk tot openbaarmaking van het advies over te gaan 10 dagen na bekendmaking van dit besluit.

Namens het College:

drs. J.W. Holtslag
voorzitter CvTA

Rechtsmiddelenclausule

Tegen dit besluit kan beroep worden ingesteld bij de rechtbank Den Haag (voor zover het het besluit tot niet-ontvankelijkverklaring van het advies betreft) en bij de rechtbank Amsterdam (voor zover het het besluit tot openbaarmaking van het persbericht en het advies betreft). Dit dient te gebeuren binnen zes weken na de datum van bekendmaking van de besluiten. Het instellen van beroep heeft geen schorsende werking. Indien u meent dat u een spoedeisend belang heeft, kunt u een verzoek om een voorlopige voorziening indienen bij de toepasselijke rechtbank.